

волствіе е имала майка-та, когато сынъ и', като ся намиралъ толкова време по чуждѣ странѣ, изливалъ предъ неѣ всичко-то си сърдце съ израженія на най сладкѣ любовь. Горка-та бабичка не могла да ся задрѣжи отъ слъзы, защото тя като че была чула за смръть-тѣ на сына си. Азъ плачѣ отъ радость, думала тя, и отъ тѣя слъзы поолекна на душевнѣ-тѣ ми жалость, коѣкто имахъ въ сърдце-то си отъ нѣколко години.

Подиръ малко време отъ какъ вдовица-та получила писмо-то, променило ся нагледованіе-то и', подъ което живѣла. Священникъ-тѣ, който ѣ нагледувалъ, умрѣлъ, и мѣсто-то му застѣпилъ другъ испълнитель на Христіанскѣ-тѣ любовь, п служителъ на Господній-тѣ олтаре. Тоя послѣдній пастыръ подрѣжавалъ на свой-тѣ милосердый Господь, и не щѣлъ да погыне никоя овца отъ стадо-то му, но ся трудялъ да познаѣтъ всичкы-ты вѣчній-тѣ животъ ; сирѣчь, нашъ-тѣ милосердый Спаситель, който е пѣтъ на истинѣ-тѣ и на животъ-тѣ. Тоя священникъ нагледувалъ всичкы-ты человекы, и окаяны-ты грѣшници призовавалъ кѣмъ Небесный-тѣ учитель. Той не забравялъ и нашѣ-тѣ сиромакынѣ вдовицѣ, която часто ся нагледувала отъ него въ малкѣ-тѣ си одаичкѣ, гдѣ-то всякога шіяла ; но като виждала че иде Священникъ-тѣ, станувала, и го посрѣщала съ благоговѣніе. тя стояла предъ него права, и говоряла почтенно, но добрый-тѣ тоя Священникъ ѣ молялъ да сѣд-